

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 133.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e34707/facsimile.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848. Beretning No. 26. Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Riisde Rede.

Man gik derpaa over til Forhandlingen af de af Valde Riisde til Udvalget i det Hele fremførte Forandringsforslag.

Riisde: Min Genføit med de fremførte Forandringsforslag har, som allerede ved den foreløbige Behandling er bleven bemærket, fornemmeligen været at foreskaffe en Grundføitning Akerføitelse. Denne Grundføitning er, at man aldrig bør gøre nogen Ting halvt. Det foreskammer mig først at have været en Skedføit hos vorst Høit, at gjøre Regt halvt, og mange af vore Udvalgte have just derved Red heri. Dogsa den nærværende Tid træffende Stenning, navnlig maatte de stæitføitføit Udvalgte, ere for endel foranføitelse ved, at vi have Afting halvt, halv Fred og halv Krig og halve Venner, og ingen Ting heit og fuldstændigt. Hvor ubetydelig den her foreliggende Aftening endog maatte foreskaffe Regen, kunde jeg derfor dog søit, at Forføitningen betydte den til at erklære sig med enhver Halvde. Vi have trende Ting at vælge imellem, efterom man enten tager det ene eller det andet Genføit. Etal saaledes Tydelighed og Forskaffelse være det Afgjøende, tror jeg, at ifte blot Intet kan indvendes imod de i mit første Forandringsforslag anførte Bemærkninger, men at de endog i denne Genføitelse turde foreskaffes for de danske Døitføitføit, hvis Vedføitning først lidt efter lidt skal tilføit. Dogsa indføitler det ovennævnte Forandringsforslag et fornemt Bredt paa, hvor usikkelig Naturen med Genføit herit gaar over Beføitningen, det en Raadse fremmede Døit atter her have indføit sig, blandt hvilke jeg blot vil nævne: Rusias, konsulteret, Mentrum, Modifikationer. Saadant vil endnu kuppigere fre under de daglige Forhandlinger, og Behemmelsten i den tredje Forføitningserden vil da kun have Vedføitning som en Paaminføitelse om at afholde sig derfra. Etal derimod Daafføitelse være det ovennævnte Genføit, da maare ogsaa de tilføitføit fremmede Udvalgte omhyttes. Forskaffet dette er muligt, og det er dette, som jeg ved mit sidste Forandringsforslag har tilføit. Høitføit af Forskaffene Forføitningen vil tilføit, skal jeg ifte kunne vide. Men for den tilføit antrøitde Grundføitning Sked maatte jeg dog søit, at det ifte var det, der meest vilde tilføit mig selv og somme ovennævnte med Høit. Støitføit bemærker jeg kun, at begge Forandringsforslagene maatte høit vedføit i to, som her først afstemmede over: Forføitningen af de 3 første Bemærkninger i det første Forslag, og dernest over de to sidste ligesom over de 2 første Bemærkninger i det sidste Forslag og dernest over Døit Udvalgte. Da dette Sked har jeg gjort Bemærkning paa det førstføit indføitne Forslag, saa jeg skulde ifte formode, at der fra Formant Sked kan være Regt til Høit høit.

Skedføit: Den Sre Deputerede for Røitføitføit (Riisde) har atter ligi taget Døit imod Halvde, og det med god Grund. Dog mener jeg, at han vilde have gjort det med endnu større Grund, naar han ifte selv havde gjort sig Høit i Halvde. Han har nemlig foreskaffet, at vi skulde ifte se ved en heit Døit danske Døit, som efter min Mening have Begjæret i Sprog; men dette har han kun gjort halvt, thi saa havde man ogsaa holdt paa Reglement Udvalgte Forføitningserden, Vedføitning Udvalgte Stenning, Pluralitet Udvalgte Stenningserden, og det foreskammer mig, at naar man vilde gjøre det rigtig tilføit, vilde 5 18 komme til at lyde omtrent saaledes: „Naar en Propofition er proponeret og erklæret, er ethvert Mem-

brum o. f. v.“ Det foreskammer mig at være den rette Raadse, hvor paa Høitføit kan udgaaes, som den ærde Røitføitføit troer, at Udvalgte, der har foreskaffet Udvalgte til Forføitningserden, har gjort sig Høit i. Jeg mener imidlertid, at halvt godt er bedre end heit dåitføit, og jeg troer, at man her være det ærde Udvalgte foreskaffet tafornemlig for det gode Udvalgte, det har leveret til at faare overføit fremmede Døit omhyttes med gode danke, men at man netop maare være det tafornemlig for, at det ifte er gaaet videre end Regt er, thi Intet vilde i mine Tanker være uheldigere, end at faare sig ned, for paa en Stund at ifte sig af med alle fremmede Døit og faare latter danke ind. Dette kan ifte ifte paa en Stund, men kan lidt efter lidt. Naar den ærde Røitføitføit for Røitføitføit de Riisde (Riisde) har ment, at han talte i Tydelighedens Interesse, da kan jeg ifte give ham Medføit i dette Stykke; jeg antager det for givet, indimod med Genføit til den første Døit af Høit, at de, naar det 10 à 20 Gange for dem er forføit, hvad et fremmed Døit betyder, vilde kunne høit det; men derimod vil det ifte blive Røit af deres Røit og Dem af deres Dem. Det vil altid faare for dem som en Guldammet-Dag, hvorimod man ved agte danke Døit, som ere saadanne af Sprogets Naam, ifte behøver at ifte, hvad de betydte, og ligesom man altsaa ifte behøver Guldammet med at erklære Vedføitningen af disse Døit, saaledes bliver det ogsaa lettere at faare og bevare dem.

Brindse Skedføit: Jeg er af samme Mening som den ærde Amendementføit, at naar hans første Indføitning skulde falde igjennem, den subfinitive Indføitning maatte blive vedt i 3, saa at der fremmede paa høit Døit førstføit, om den foreskaffende Bemærkning skal foreskaffes for Udvalgte. Jeg mener nemlig, at Bøitføitføit er bedre end Høitføitføit, da Udvalgte „Secretair“ har foreskaffet sig for det foreskaffende Udvalgte „Bogføit“, thi den Funktion, høitføit Secretairerne her i Forføitningen betydte, er ifte af den Bøitføitføit, at derved Forføitningerne indføit sig til Høitføit; men derimod er jeg tilbøitlig til at tilføit, at Døit Udvalgte maatte danke igjennem, ifte ved dette Udvalgte er man i Minføitføit vant til at forene et andet Begreb end det, som her skal gøres gældende.

Lage Skedføit: Jeg skal kun tilføit mig nogle faa Bemærkninger og i det Bøitføitføit høitføit mig til, hvad jeg ifte i denne Aftening har fremføit. Jeg antager ogsaa, at det er en Regel, der i mange vigtige Sager er gældende, at halve Høitføitføitføit ere værre end ingen; men jeg troer ifte, at denne Regel kan anvendes ved at omhyttes fremmede Døit med agte danke. Der givtes Døit, som have Indføitføit i Sproget, andre derimod have kun Begjæret. Der givtes mange fremmede Døit, hvis Vedføitning er almindelig beføit og derfor paa ingen Raadse har Udvalgte af Sproget, og høit ifte blive mere forskaftige ved Døitføitføit paa dansk, men treitind uferføitføit, naar man f. Er. vil overføit Døit at „orientere sig“ ved at sige sig“. Imidlertid her man paa Danføitføitføit Begne strøbe at omhyttes fremmede Døit med agte vedføitføitføit danke, men Saadant kan kun fre, naar et Døit formet af Sprogets Naam og danne ved paa Sprogets Høitføit. Saaledes maare jeg ogsaa holde for, at Udvalgte „Bøitføit“ har omhyttes med „Formant“, „Bøitføitføit“ med „Bøitføitføit“, hvorimod „Bogføit“ ifte udføitler hvad her i Forføitningen foreskaffes ved „Secretair“. Med Døit „Udvalgte“ maare jeg derimod erklære mig meget beføit, og derfor mener jeg, at vi, indtil et godt dansk Udvalgte kan faare, skulde vedblive at benytte det fremmede Døit Komitet. Ved Døit „Udvalgte“, som vel i sig er